

ikke afgøres. Men at den, som Følge af øget Indflydelse, voksende Ansvarsfølelse har haft sin store Betydning, er udenfor al Tvivl.“ Jeg kunde blive ved at citere, hvad den Mand har skrevet, og som er stik imod, hvad der bliver hævdedet her i Danmark fra Socialdemokratiets og ogsaa fra det radikale Venstres Side.

Som sagt, man staar overfor en Realitet — naar vi nu vender tilbage til Forslaget — nemlig en Nedsættelse fra 3 Mill. til 1 Mill. Kr. for 1927—28. Jeg har ment, at det var forsvarligt, og jeg har begrundet det i min Forelæggelsestale som et Led i de Bestræbelser, den nuværende Regering udfolder, for at hele Statsbudgettet kan blive trykket længere ned, hvad der er en bydende Nødvendighed for hele det danske Folk, hvis vi overhovedet skal komme vel over den Krise, vi er inde i nu. Det ser desværre ud til, at der er en hel Del Medlemmer af forskellige Partier, der ikke endnu har opfattet, hvor nødvendigt det er, at hele vort Statsbudget og ogsaa de kommunale Budgetter trykkes ned. Det lader dem ganske ubekymret, og den ene Gang efter den anden, naar vi stiller vore Besparelsesforslag, gaar de pure imod. Det kan vi aldeles ikke indlade os paa, er i Virkeligheden den staaende Udtalelse fra den Side. Forslagene maa naturligvis nu et Stykke Tid hvile i Udvalgene, men der kommer en Tid, hvor vi faar det hele frem i Dagslyset, hvor de Herrer og Damer her og i det andet høje Ting hver især maa staa til Ansvar for den Afstemning, de gaar ind for.

Med Hensyn til det omtalte Beløb har jeg ment, at efter at en Del meget nødvendige Anskaffelser er foretaget i de forløbne Aar, kunde man for 1927—28 nedsætte Beløbet fra 3 Mill. til 1 Mill. Kr. Den Tid, der har været Regeringen levnet til at udarbejde Forslag, har ikke været tilstrækkelig til at udarbejde mere omfattende Forslag, men man har maattet foreslaa dette midlertidige og saa forbeholde sig i Sommerens Løb, hvis den nuværende Regering fortsætter, nærmere at se Forsvarsbudgetterne efter. Men der er visse Vanskeligheder med Hensyn til denne Bevilling paa 3 Mill. Kr. om Aaret i en 10-aarig Periode. Jeg vil anmode det ærede Medlem, som sidder dernede med „Social-Demokraten“, om at følge med her. Jeg tror, at det ærede Medlem Hr. Jønson, som altid er meget talende, naar der staar andre paa Talerstolen (Munterhed), skulde følge en lille Smule med, hvad der bliver sagt her. Jeg tror nemlig, at det er lidt farvet, hvad

han faar fra „Social-Demokraten“ (Munterhed). Naar vi nu skal til at overveje, hvor meget vi kan komme ned med disse 3 Mill. Kr. gennemsnitlig aarlig i en ti-aarig Periode, er der bl. a. den Vanskelighed, hvor meget vil Arbejdslønnen gaa ned. Her vil jeg rette den Henstilling til det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen, om han ikke kunde være os behjælpelig. Det er nemlig saa, at en hel Del Udgifter baade paa Krigs- og Marine-ministeriets Budgetter er Arbejdsudgifter. For Orlogsværftets Vedkommende er det et meget betydeligt Beløb, der medgaar til Arbejdsudgifter, og noget lignende er Tilfældet for Hærens tekniske Værksteders Vedkommende. Her vil jeg spørge det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen og maaske ogsaa det ærede Medlem Hr. P. Munch, om de vil være os behjælpelige med Hensyn til at fremme de Forhandlinger, vi i Øjeblikket fører med de paagældende Arbejders Organisationer om at faa Lønnen reguleret. Det gaar nemlig ikke særlig hurtigt med disse Forhandlinger. Der er den Bestemmelse for Orlogsværftets Vedkommende og ligeledes for Hærens tekniske Værksteders Vedkommende, at Arbejdslønningerne skal saa vidt muligt følge med de tilsvarende Lønninger ude i den private Industri. Nu skulde vi altsaa for Orlogsværftets og Hærens tekniske Værksteders Vedkommende have Arbejdslønnen noget nedsat. Forhandlinger derom er i Gang i Øjeblikket, men hvor meget der kan opnaas ved dem — jeg vilde ønske, at det kunde gaa paa fredelig Vis —, kan jeg i Øjeblikket ikke afgøre; det kunde maaske have sin Interesse, om det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen, der forlanger, at Parikronen her absolut skal gøre sig gældende, vilde være os behjælpelig med at faa Arbejdslønningerne bragt ned paa et passende Niveau. Jeg har for kort Tid siden efter Anmodning faaet et Par Tal, som egentlig fortræffeligt illustrerer Forholdet mellem Arbejdsløns og Udgift til Materialeanskaffelse for Hærens Vedkommende. Disse Tal viser, hvor stor en Part af Arbejdslønnen ved Tilvejebringelsen af et Rekylgevær, et Maskingevær, andrager i Forhold til Materialeprisen. Jeg synes, at det kan have sin Interesse at fremdrage dette Tal. I Omkostningerne ved Tilvejebringelsen af det saakaldte nøgne Rekylgevær har vi for det første selvfølgelig en Del Generalomkostninger, og saa har vi til Anskaffelse af Materiale et Beløb paa ca. 40 Kr., medens Arbejdsudgifterne beløber sig til — nu er det ærede Medlem lutter Øren, hvad jeg er glad ved —